Dosar civil nr.2-4376/2025
PIGD nr.2-25150015-09-2-24102025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 decembrie 2025 mun.Bălţi

Judecătoria Bălţi, sediul Central,
Instanța compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Eduard Balan
grefier Ana Cruc, Elena Burcovschi

în sediul instanței, în ședință publică a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Podgurschi Aurica către AO„Nord Press Club" privind dezmințirea informației, încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces:

1. Reclamanta Podgurschi Aurica, prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria, la data de 24.10.2025 a depus cerere de chemare în judecată către AO„Nord Press Club" privind dezmințirea informației, încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii a indicat că, la 04.09.2025 de către TVN Nord a fost emis un reportaj prin care au fost răspândite informații false despre Podgurschi Aurica în calitate de director al unei instituții gimnaziale din *****, pe toate rețelele de transmisie a acestui canal tvn.md, inclusiv Facebook și Youtube. Reportajul a acumulat peste 13 000 vizualizări.
3. A menționat că, în reportaj se invocă „Direcția de Învățământ Edineț a reconfirmat în funcția de director al Gimnaziului din *****, începând cu data de 01 septembrie 2025 pe Aurica Podgurschi, vizată într-un dosar penal. Aceasta este cercetată pentru că ar fi înregistrat fictiv două eleve pentru a completa o clasă. Reprezentanții Direcției spun că până la o hotărâre definitivă a instanței ea beneficiază de prezumția nevinovăției și pot ocupa funcția de conducere. Oamenii din localitate au zis că este inadmisibil ca în funcția unei instituții de învățământ să fie o persoană care este cercetată într-un dosar penal". Se intervievează câteva persoane a căror nume nu este indicat care susțin că Podgurschi Aurica nu trebuie să ocupe această funcție deoarece nu merită deoarece are dosar penal și are statut de corupționar.
4. Consideră defăimătoare această informație, or prin faptul că reporterul a menționat că este vizată într-un dosar penal, ar fi cercetată penal, a fost răspândită informație eronată și defăimătoare în privința reclamantei. Acest fapt nu corespunde adevărului.
5. Totodată, indică că, în același reportaj la minuta 03.23 se menționează că Procuratura a confirmat că cauza penală este pornită pe fals în acte iar deocamdată nimeni din persoanele vizate nu au calitatea de bănuit. Respectiv, neîntemeiat și abuziv reclamanta a fost defăimată precum că nu merită să ocupe postul de director, deoarece ar fi vizată într-un dosar penal cu

toate că până la ziua emiterii reportajului nu a fost recunoscută ca bănuit/învinuită în săvârșirea vreunei infracțiuni.

6. Susține că, toate aceste informații sunt defăimătoare, false, răspândind judecăți de valoare, nu sunt bazate pe un substrat factologic suficient. Fiind în calitate de director al Gimnaziului *****, i-a fost afectată mult onoarea, demnitatea și reputația profesională.
7. La data de 12.09.2025 a expediat în adresa televiziunii TV Nord, director Bugulean Viorica o cerere prealabilă prin care a exprimat dezacordul cu informația transmisă prin reportaj și rularea acestei emisiuni, de asemenea a solicitat rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare printr-un nou reportaj cu exprimarea scuzelor de rigoare și compensarea prejudiciului cauzat în mărime de 50 000 lei. Or, reclamanta a suportat suferințe psihice în legătură cu faptul că i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională manifestate prin stare tensionată, stres, neliniște, tulburare de somn legate de faptul că o informație defăimătoare a fost răspândită în privința sa, dânsa fiind în funcție de director, această informație a fost difuzată pe canal de știri, ceea ce a dus la defăimare și lezarea reputației profesionale, fiind profesoară în acest liceu de zeci de ani. Cererea a fost recepționată la 16.09.2025 însă până în prezent nu a primit un răspuns.
8. Prin informația parvenită de la Procuratura raionului Edineț nr.2828 din 15.09.2925, reclamanta a fost informată că dacă până în prezent nu a fost antrenată în proces în vederea unui statut procesual pe marginea cauzei penale în gestiune, denotă lipsa unei asemenea calități la moment.
9. Reclamanta Podgurschi Aurica solicită:

- rectificarea sau dezmințirea de către TV Nord a informației defăimătoare adresate printr-un nou reportaj cu exprimarea scuzelor de rigoare: „Direcția de Învățământ Edineț a reconfirmat în funcția de director al Gimnaziului din *****, începând cu data de 01 septembrie 2025, pe Aurica Podgurschi care nu este vizată într-un dosar penal. Aceasta nu este cercetată penal. Ne cerem scuze pentru informația eronată răspândită în privința Auricăi Podgurschi”;
- compensarea din contul TV Nord, director Bugulean Viorica, AO„Nord Press Club” a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 lei precum și a cheltuielilor de judecată compune din taxa de stat în mărime de 250 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 lei.

10. La data de 24.10.2025 prezenta cauză civilă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Bălţi sediul Central Balan Eduard (f.d.1).
11. Prin încheierea din 27.10.2025 nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată fiind comunicat reclamantei, prin intermediul reprezentantului său, despre necesitatea înlăturării neajunsurilor din cererea de chemare în judecată și anume prezentării dovezii de plată a taxei de stat în original în mărime de 2049,96 lei (f.d.27).
12. La data de 31.10.2025, reclamanta Podgurschi Aurica, prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria, a depus o ***cerere de modificare a cuantumului pretențiilor***, solicitând reducerea sumei pretinse cu titlu de prejudiciu de la 50 000 lei la 10 000 lei, achitând în acest sens taxa de stat în cuantum de 650 lei (f.d.30).
13. Prin încheierea din 03.11.2025 prezenta cauză civilă a fost acceptată în procedura contencioasă cu fixarea ședinței de pregătire pentru dezbateri judiciare (f.d.33). Totodată,

prin încheierea din 03.11.2025 a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Podgurschi Aurica în cadrul prezentei cauze civile (f.d.34).

14. La data de 03.12.2025, pârâtul AO„Nord Press Club”, prin intermediul avocatului Frumosu Nicolae, a depus ***referință*** la cererea de chemare în judecată formulată de Podgurschi Aurica, exprimându-și dezacordul față de pretențiile înaintate și solicitând respingerea acțiunii (f.d.46–49).

15. În motivarea referinței a indicat că, prin informațiile contestate se relatează despre un eveniment/proces (cercetarea unei persoane) care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită. Relatările respective nu pot fi încadrate în categoria judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau a injuriilor. În încercarea de a argumenta caracterul pretins fals al informației răspândite de către pârât, reclamanta a anexat răspunsul Procuraturii Edineț nr.2828 din 15.09.2025, formulat la cererea reclamantei de a fi informată dacă deține statutul procesual de învinuită în cauza penală aflată în gestiunea autorității. Respectivul înscris nu probează sub nicio formă pretinsa falsitate a informației răspândite de către pârât, mai exact că reclamanta este cercetată/vizată într-un dosar penal. Or, pârâtul nu a afirmat în materialul publicat că reclamanta are statutul de învinuită sau deține o altă calitate procesuală formală. Mai mult, în materialul jurnalistic publicat, pârâtul a precizat expres că: „reprezentanții Procuraturii Generale au confirmat pentru TV Nord că cauza penală este pornită pe fals în acte, iar deocamdată nimeni din persoanele vizate nu au calitate de bănuit.” De cealaltă parte, pârâtul operează cu un suport probant suficient, obținut în procesul documentării materialului jurnalistic, care demonstrează lipsa caracterului fals al relatărilor contestate (că reclamanta este vizată într-un dosar penal cercetată). Respectivele circumstanțe sunt probate prin următoarele două înscrisuri: răspunsul Inspectoratului de Poliție Edineț nr.34/35-8326 din 20.08.2025 și încheierea Judecătoriei Edineț din 28.01.2025, dosar nr.10-51/2024 care confirmă existența unui dosar penal ce vizează acțiunile reclamantei precum și înfăptuirea de către organul de urmărire penală a unor cercetări active asupra faptelor reclamantei. Deși reclamanta nu deține o calitate procesuală formală, ea totuși este vizată și cercetată în mod real în cauza penală respectivă. Din încheierea Judecătoriei Edineț din 28.01.2025 rezultă că Podgurschi Aurica a fost audiată în cadrul procesului penal respectiv. Utilizarea expresiei „vizată/cercetată într-un proces penal” în sensul său uzual reflectă fidel statutul juridic al situației la momentul publicării reportajului întrucât directoarea era și este parte în procedura investigată chiar dacă nu avea un statut procesual formal. Termenul „vizată” nu are un înțeles procesual, ci a fost utilizat în sensul său uzual, conform definiției din dicționarul explicativ al limbii române, potrivit căreia a viza înseamnă „a se referi la”, „a avea în vedere” sau „a ținti” o anumită persoană în legătură cu un fapt. Prin urmare, utilizarea sintagmei nu echivalează cu afirmarea vreunei calități procesuale, cum ar fi cea de bănuit sau învinuit, ci descrie exclusiv existența unei legături obiective între persoană și cauza penală, legătură confirmată de faptul că pe numele acesteia a fost depusă o plângere, iar organul de urmărire penală efectuează cercetări. Mai mult ca atât pârâtul a indicat clar că în cadrul cauzei penale respective nu are nimeni o calitate procesuală penală. Prin urmare, expresiile „vizată într-un proces penal si cercetată (...)” nu pot fi în circumstanțele exacte ale pricinii, catalogate ca expresii ce atribuie o calitate procesuală reclamantei. În concluzie,

subliniază eșecul reclamantei de a proba caracterul fals al informațiilor contestate. De cealaltă parte, urmare a exercitării tuturor măsurilor rezonabile de verificare, pârâtul s-a asigurat că informația publicată se întemeiază pe un suport probant suficient pentru a justifica publicarea acesteia. În contextul neîntrunirii condițiilor cumulative prevăzute la art.7 alin.(2) și art.24 alin.(1) lit.c) al Legii nr.64/2010, pretențiile reclamantei nu pot fi, în mod obiectiv, satisfăcute. În speță, informațiile contestate fac referire la situația în care o persoană ce exercită o funcție de conducere în cadrul unei instituții de învățământ public (directoare de gimnaziu) este vizată într-un dosar penal fiind cercetată pentru că ar fi înregistrat fictiv două eleve în scopul completării numărului necesar pentru formarea unei clase. Totodată, informațiile publicate vizează reacțiile autorităților educaționale, percepția comunității locale și refuzul părinților de a se exprima public din teamă pentru impactul asupra copiilor. Astfel de elemente ating în mod direct funcționarea instituțiilor publice de învățământ, gestionarea resurselor financiare ale statului și integritatea persoanelor aflate în funcții de răspundere, constituind, în mod evident, o chestiune de interes public în sensul art.2 și art.3 al Legii nr.64/2010. Tematica materialului jurnalistic contestat, reconfirmarea în funcție a unei persoane vizate într-o cauză penală privind falsul în acte și eventualul prejudiciu cauzat bugetului public se încadrează în tipologia problemelor de interes public asupra cărora Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă un nivel înalt de protecție libertății de exprimare și presei. În contextul socio-educațional actual al Republicii Moldova, marcat de deficit de cadre didactice, gestionarea fondurilor publice cu impact direct asupra infrastructurii școlare și asupra accesului copiilor la educație, informațiile privind conducerea unui gimnaziu de către o persoană vizată într-o cauză penală dobândesc relevanță publică sporită. Publicarea unor declarații oficiale ale reprezentanților Direcției de Învățământ Edineț, percepția comunității școlare precum și relatările persoanelor direct afectate permit societății să înțeleagă modul de gestionare a resurselor educaționale, nivelul de responsabilitate administrativă și toleranța față de posibile abateri. Prin urmare, difuzarea acestor informații servește interesul legitim al publicului de a fi informat asupra bunei administrări a sistemului educațional și asupra integrității persoanelor aflate la conducerea unor instituții de învățământ. Cu toate că apărarea reputației profesionale sunt valori protejate de lege, totuși, în sensul art.6 alin.(2) al Legii nr.64/2010, acest fapt nu înseamnă că ele, din start, prevalează asupra libertății publicului de a primi informații de interes public. Unde, pentru a cere restabilirea în drepturi a persoanei, a cărei reputație este pretinsă a fi lezată, informația răspândită de către pârât trebuie să fie falsă. Or, la caz, reclamanta nu a demonstrat sub nicio formă faptul că datele răspândite de către pârât nu corespund adevărului. Prin urmare, simplul dezacord al reclamantei cu informația de interes public răspândită de AO„Nord Press Club” nu poate duce la angajarea răspunderii juridice a pârâtului. În prezenta cauză, buna-credință a pârâtului reiese din ansamblul circumstanțelor obiective ce au precedat publicarea reportajului. Pârâtul nu a acționat cu scopul de a prejudicia reclamanta, nu a formulat acuzații denaturate și nu a introdus susțineri proprii ce ar depăși sfera informațiilor obținute din declarații publice și relatări ale persoanelor intervievate. Acesta s-a limitat la reflectarea existenței unui dosar penal în desfășurare, aspect confirmat public de reprezentanții Procuraturii Generale, la prezentarea poziției oficiale a Direcției de Învățământ Edineț, care a subliniat aplicarea prezumției nevinovăției

până la pronunțarea unei hotărâri definitive, precum și la redarea opiniilor exprimate de membri ai comunității locale. Totodată, anterior publicării materialului jurnalistic, pârâtul a întreprins acțiuni rezonabile de verificare, conform standardelor de diligență profesională. Astfel, a identificat persoana care a depus plângerea către organul de urmărire penală pe numele directoarei, a confirmat existența unei încheieri prin care, plângerea asupra ordonanțelor din 03.12.2024 și 18.12.2024 a fost admisă și dispusă cercetarea suplimentară, a obținut informații oficiale privind etapa procesuală a cauzei, fiind comunicat faptul că procedura penală este în derulare și a verificat coerența informațiilor prezentate în spațiul public cu datele constatate. Acest comportament reflectă o conduită jurnalistică responsabilă, bazată pe acțiunea în interes public, în conformitate cu obligațiile legale și cu standardele deontologice, excluzând orice intenție de denaturare sau prejudiciere nejustificată a reclamantei. În concluzie, nu există niciun element care să sugereze rea-credință și sau neglijență în conduita pârâtului. Cu referire la existenta prejudiciului cauzat, reclamanta a eșuat să demonstreze existența unui prejudiciu moral pretins a fi cauzat, reducându-se la câteva alegații declarative. În lipsa constatării existenței întinderii și cuantumului prejudiciului cauzat, pretenția reclamantei poartă un caracter declarativ și determină necesitatea respingerii acesteia (f.d.46-49).

În cadrul ședinței de judecată pentru dezbateri judiciare:

16. Reprezentantul reclamantei Podgurschi Aurica, avocatul Juc Ana-Maria, în ședința de judecată, a susținut integral acțiunea înaintată, solicitând admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate.

17. Reprezentantul pârâtului AO„Nord Press Club”, avocatul stagiar Tartus Danu, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii.

Aprecierea instanței:

18. Audiind participanții prezenți la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată concluzionează de a respinge acțiunea, reieșind din următoarele considerente.

19. Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

20. În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

21. Conform art.15 alin.(1) Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

22. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

23. Instanța statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei

argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

24. În conformitate cu prevederile art.32 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, *oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil.* Alin.(2) *Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.*

25. În conformitate cu prevederile art.3 alin.(1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare, *orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei*. Alin.(2) *Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează.* Alin.(3) *Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.* Alin.(4) *Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.*

26. Prin urmare, restrângerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut de lege şi doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

27. Potrivit art.26 alin.(1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare, *orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte*. Alin.(2) *În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspîndirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii.*

28. Din materialele cauzei instanța a stabilit că, la 04.09.2025 AO„Nord Press Club” a publicat pe pagina web tvn.md, Facebook și Youtube un reportaj jurnalistic întitulat „*Director vizat într-un proces penal, reales la conducerea Gimnaziului din ******” cu următorul conținut: „*Direcția de Învățământ Edineț a reconfirmat în funcția de director al Gimnaziului *****, începând cu data de 01 septembrie, pe Aurica Podgurschi vizată într-un dosar penal. Aceasta este cercetată pentru că ar fi înregistrat fictiv două eleve pentru a completa o clasă. Reprezentanții Direcției spun că, până la o hotărâre definitivă a instanței, ea beneficiază de prezumția nevinovăției și poate ocupa funcția de conducere... Oamenii din localitate însă au zis că este inadmisibil ca în funcția unei instituții de învățământ să fie o persoană cercetată într-un dosar penal*” (f.d.18-21).

29. La data de 12.09.2025, Podgurschi Aurica a adresat pârâtului AO„Nord Press Club” o cerere prealabilă prin care a solicitat ultimului rectificarea sau dezmințirea informației de defăimare printr-un nou reportaj cu exprimarea scuzelor de rigoare și compensarea prejudiciului cauzat

în mărime de 50 000 lei (f.d.15). AO„Nord Press Club” a recepționat cererea prealabilă la data de 16.09.2025, însă un careva răspuns la ea nu a formulat (f.d.16).

30. Respectiv la data de 24.10.2025, Podgurschi Aurica, prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către AO„Nord Press Club” privind dezmințirea informației, încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

31. Instanța expune că potrivit art.16 alin.(1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare, *cererea prealabilă se examinează în termen de 5 zile de către autorul informaţiei şi, după caz, de către persoana juridică ce a răspîndit această informaţie.* Alin.(2) *Dacă se constată că informaţia la care se referă cererea prealabilă este falsă sau nu se bazează pe un substrat factologic suficient, persoana juridică ce a răspîndit informaţia sau autorul informaţiei satisface cererea prealabilă, fiind obligat să efectueze, după caz, rectificarea sau dezminţirea informaţiei defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea, la cerere, a prejudiciilor cauzate*. Alin.(3) *Rectificarea sau dezminţirea informaţiei, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor se efectuează în termen de 15 zile de la data examinării cererii prealabile, iar dacă informaţia a fost răspîndită de mass-media şi publicaţia sau emisiunea care a răspîndit această informaţie apare mai rar decît o dată la 15 zile, în următorul număr sau emisiune.*

32. În contextul pretențiilor înaintate în cererea de chemare în judecată instanța de judecată reține că, reclamanta invocă că, pârâtul AO„Nord Press Club” a recurs la răspândirea unor defăimătoare, false, nefiind bazate pe un substrat factologic suficient, fapt prin care i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională, totodată fiind adus un prejudiciu moral.

33. În vederea dovedirii faptului că informația expusă de pârât în cadrul emisiunii televizate este denaturată și nu corespunde adevărului, reclamanta a prezentat un răspuns formulat de către Procuratura Edineț din 15.09.2025 potrivit căruia s-a menționat că odată ce reprezentantul organului de urmărire penală va decide conform legii procesual penale asupra atribuirii unui statut procesual pe marginea unei cauze penale avute în gestiune, actul menționat va fi adus la cunoștință iar în situația în care nu a fost antrenată în proces în ordinea menționată, denotă lipsa unei asemenea calități la acest moment (f.d.17).

34. La caz, instanța de judecată reține că, dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale constituie un drept constituțional al persoanelor fizice și juridice și, concomitent, constituie o garanție a activității lor efective.

35. Reputația profesională constituie aprecierea calităților profesionale ale persoanei. Persoana onoarea, demnitatea sau reputația profesională a căreia a fost lezată este în drept să recurgă la apărarea lor. Ea este în drept să ceară dezmințirea acelor informații care îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională, dacă nu corespund realității.

36. Astfel, instanța de judecată menționează că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

37. Instanța de judecată menționează că potrivit prevederilor art.7 alin.(1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare, *orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a*

judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Alin.(2) *Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie.* Alin.(3) *Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.* Alin.(4) *Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie.* Alin.(5) *Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.*

38. Potrivit art.8 Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

39. Conform art.10 Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Executarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

40. Exercitarea libertăților instituite de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și anume: de exprimare, de opinie, de a primi și de a comunica informații, comportă o serie de îndatoriri și responsabilități și poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru protecția reputației sau a drepturilor altora.

41. Dreptul la protejarea reputației este un drept care este protejat de art.8 din Convenție, fiind un element care ține de viața privată, totuși, pentru ca art.8 să fie luat în considerare, atacul asupra reputației unei persoane trebuie să atingă un anumit nivel de gravitate și să fie realizat într-o manieră care să prejudicieze beneficiul personal al dreptului la respectarea vieții private. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că, nu poate fi invocat art.8 pentru a se plânge de o atingere adusă reputației care este o consecință previzibilă a propriilor acțiuni, precum săvârșirea unei fapte de natură penală, săvârșire constatată cert de către o autoritate competentă.

42. Atunci când examinează necesitatea unei ingerințe într-o societate democratică în vederea protejării reputației sau a drepturilor altora, Curții, i se poate solicita să verifice dacă autoritățile interne au păstrat un echilibru just între protejarea a două valori garantate de Convenție și care pot fi în conflict în anumite cauze: și anume, pe de o parte, libertatea de exprimare, astfel cum este protejată de art.10, și, pe de altă parte, dreptul la respectarea vieții private – sub aspectul demnității, onoarei, reputației profesionale, garantat de dispozițiile art.8 din Convenție.

43. Potrivit art.2 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, ***defăimare*** *reprezintă răspândire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei.*

44. Astfel, răspândirea informației reprezintă proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată).

45. Potrivit articolului enunțat, ***răspîndirea informației*** este definită ca *proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată)*; ***informație*** *– orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine;* ***fapt*** *– eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită*; ***judecată de valoare*** *– opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit*; ***judecată de valoare fără substrat factologic suficient*** *– judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate*; ***rectificare*** *– corectare benevolă, din proprie iniţiativă sau la cerere, a faptelor care au fost prezentate greşit*; ***dezmințire*** *– infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității*.

46. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a afirmat în jurisprudența sa (cauza Lavric versus România, pct.39) că trebuie făcută o distincție clară între fapte şi judecăți de valoare. Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul unor judecăți de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit şi constituie o încălcare a libertății de exprimare.

47. Prin jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cazul Lingens, a stabilit existenta diferenței fundamentale între expunerea faptelor şi formularea judecăților de valoare: 1) expunerea unor fapte are un efect sporit de convingere, în același timp ea necesită demonstrarea corespunderii realității a acestor fapte; 2) formularea de opinii este legată de perceperea subiectivă a realității şi de aceea este imposibil a se demonstra corespunderea lor realității. Respectiv legislaţia nu trebuie să ceară o atare demonstrare, dar nu a stabilit modul şi criteriile de diferențiere a faptului de judecata de valoare.

48. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prevederile cadrului legal și specificul litigiilor de acest gen, instanțele de judecată țin cont de următoarele criterii de diferențiere a faptului de judecată de valoare: 1) limbajul utilizat la răspândirea informației. În cazul în care informația este redată utilizându-se expresii clare, care vorbesc despre lucruri concrete, informația poate fi caracterizată drept conținând fapte. Dacă autorul operează cu un limbaj emfatic sau expresii de probabilitate sau ipotetice, atunci mai curând este vorba de opinie. 2) contextul și ambianța în care sunt răspândite informațiile respective.

3) posibilitatea de a verifica. În timp ce veridicitatea sau falsitatea unui fapt poate fi verificată, opinia poate fi caracterizată doar după principiul "dreaptă sau nedreaptă".

49. Totodată, libertatea de a critica statul, autoritățile publice şi persoanele care exercită funcții publice este prevăzută la art.9 al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010.

50. Potrivit art.9 alin.(1) a aceleiași Legi, *orice persoană are dreptul de a critica statul şi autorităţile publice*. Alin.(2) *Statul şi autorităţile publice nu pot intenta acţiuni cu privire la defăimare. Alin.(3) Statul şi autorităţile executive şi legislative nu sînt protejate de legea penală sau contravenţională împotriva declaraţiilor defăimătoare*. Alin.(4) *Persoanele care exercită funcţii publice pot fi supuse criticii, iar acţiunile lor – verificării din partea mass-mediei, în ceea ce priveşte modul în care şi-au exercitat sau îşi exercită atribuţiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparenţa şi exercitarea responsabilă a atribuţiilor lor*.

51. Potrivit art.6 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, *orice persoană are libertatea de a primi informații de interes public prin intermediul mass-mediei*. Alin.(2) *Apărarea onoarei, demnităţii sau reputaţiei profesionale nu poate prevala asupra libertăţii publicului de a primi informaţii de interes public.*

52. La examinarea acțiunii privind dezmințirea informațiilor care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională, sarcina probațiunii revine atât reclamantului, cât și pârâtului.

53. Cu toate că apărarea onoarei, a demnității și reputației profesionale sunt valori protejate de lege, totuși, acest fapt nu înseamnă că ele din start prevalează asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.

54. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice, astfel fiind acordată o poziție privilegiată liberei discutări a chestiunilor de interes general atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

55. În cauza Horgeirson c.Irlandei Curtea a precizat că art.10 apără nu numai afirmațiile incluse în cadrul unei dezbateri politice propriu-zise, ci și discutarea oricăror subiecte care interesează opinia publică în general sau un segment al acesteia, exemple fiind afirmațiile privind funcționarea instituțiilor publice sau cele referitoare la activitatea unor persoane aflate în funcții de decizie, atât publice cât și private.

56. Așadar, după cum indică normele citate, politicienii, oficialitățile, guvernele, autoritățile publice și instituțiile statale, persoanele care exercită funcții publice, în mod inevitabil și conștient trebuie să accepte verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă, atât din partea jurnaliștilor, cât și a marelui public, și, în consecință, trebuie să dovedească un grad mai mare de toleranță.

57. Pornind de la statutul reclamantei, care la 04.09.2025 deținea funcția de director al Gimnaziului din *****, instanța pune în evidență faptul că dânsa, benevol a acceptat, spre deosebire de persoanele private, un grad sporit de interes din partea societății, a instituțiilor massmedia și a unor altor persoane curioase, ea fiind mereu în vizorul publicului larg, iar această stare de lucruri impune o doză mai mare de deschidere și, concomitent, un nivel mai ridicat de toleranță la critici și la provocări. Instanța accentuiază că, în lumina jurisprudenței

CtEDO, libertatea de exprimare reprezintă unul din fundamentele esenţiale ale societăţii democratice, care asigură dezvoltarea ei şi autorealizarea fiecărei persoane (Iladyside către Regatul Unit, 07.12.1976, §49). Potrivit motivării CtEDO în cauzele Ollinger c.Austriei si Höfer și Annesc c. Germaniei, expresiile și opiniile exprimate pe un subiect de interes public se bucură de un grad special de protecție, Statele având în aceste cazuri o marjă de apreciere limitată în restrângerea libertății de exprimare. Cu toate acestea, instanța are în vedere că nici libertatea de exprimare şi nici apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale, vieţii private şi de familie nu sînt absolute, şi nu au prioritate una în faţă alteia.

58. Totodată, din analiza cele afirmate în reportaj instanța reține că, în reportajul din 04.09.2025 efectuat de către AO„Nord Press Club” s-a indicat următorarele:„*Direcția de Învățământ Edineț a reconfirmat în funcția de director al Gimnaziului *****, începând cu data de 01 septembrie, pe Aurica Podgurschi vizată într-un dosar penal. Aceasta este cercetată pentru că ar fi înregistrat fictiv două eleve pentru a completa o clasă. Reprezentanții Direcției spun că, până la o hotărâre definitivă a instanței, ea beneficiază de prezumția nevinovăției și poate ocupa funcția de conducere... Oamenii din localitate însă au zis că este inadmisibil ca în funcția unei instituții de învățământ să fie o persoană cercetată într-un dosar penal*. Totodată în reportaj s-a menționat că „*Reprezentanții Procuraturii Generale au confirmat pentru TV Nord că cauza penală este pornită pe fals în acte iar deocamdată nimeni din persoanele vizate nu au calitate de bănuit*”.

59. Reclamanta susține că, prin menționarea în reportaj a faptului că aceasta este vizată într-un dosar penal și că ar fi cercetată penal, a fost răspândită în privința sa o informație eronată și defăimătoare, întrucât, acest fapt nu corespunde adevărului.

60. Totuși, din materialele anexate de pârât rezultă că AO „Nord Press Club”, la realizarea reportajului din 04.09.2025, a operat cu un suport probator suficient, obținut în procesul documentării jurnalistice, apt să confirme existența unui temei factual pentru informațiile difuzate. În acest sens, pârâtul a avut la dispoziție răspunsul Inspectoratului de Poliție Edineț nr.34/35-8326 din 20.08.2025 și încheierea Judecătoriei Edineț din 28.01.2025, dosar nr.10-51/2024, înscrisuri care atestă existența unei cauze penale privind pretinse fapte de fals în acte și desfășurarea unor acțiuni de urmărire penală în legătură cu acestea (f.d.60–68).

61. Actele menționate confirmă că organul de urmărire penală a efectuat verificări și cercetări în raport cu circumstanțele imputate, iar reclamanta a fost audiată în cadrul procedurii. Prin urmare, informația potrivit căreia aceasta este „vizată” sau „cercetată” într-o cauză penală are un substrat factual real și obiectiv, fiind întemeiată pe documente oficiale existente la momentul difuzării reportajului.

62. În aceste condiții, instanța reține că pârâtul nu a acționat în baza unor simple zvonuri sau supoziții, ci și-a fundamentat demersul jurnalistic pe informații provenite din surse oficiale și verificabile. Existența unei cauze penale în desfășurare, confirmată prin acte procedurale, exclude caracterul vădit fals al afirmațiilor contestate.

63. La fel, din conținutul materialului jurnalistic rezultă că pârâtul a menționat expres că, potrivit informațiilor furnizate de reprezentanții Procuraturii, în cauza penală „*nimeni din persoanele vizate nu au calitate de bănuit*”. Prin urmare, nu i-a fost atribuită reclamantei o calitate procesuală formală.

64. Totodată, utilizarea expresiei „vizată/cercetată într-un proces penal” în sensul său uzual reflectă fidel statutul juridic al situației la momentul publicării reportajului întrucât directoarea era parte în procedura investigată chiar dacă nu avea un statutul procesual formal. Termenul „vizată” nu are un înțeles procesual, ci a fost utilizat în sensul său uzual, conform definiției din dicționarul explicativ al limbii române, potrivit căreia a viza înseamnă „a se referi la”, „a avea în vedere” sau „a ținti” o anumită persoană în legătură cu un fapt. Prin urmare, utilizarea sintagmei nu echivalează cu afirmarea vreunei calități procesuale, cum ar fi cea de bănuit sau învinuit, ci descrie exclusiv existența unei legături obiective între persoană și cauza penală, legătură confirmată de faptul că pe numele acesteia a fost depusă o plângere, iar organul de urmărire penală a efectuat cercetări. Mai mult ca atât pârâtul a indicat clar că în cadrul cauzei penale respective nu are nimeni o calitate procesuală penală. Prin urmare, expresiile „vizată într-un proces penal și cercetată (...)” nu pot fi în circumstanțele exacte ale cauzei, catalogate ca expresii ce atribuie o calitate procesuală reclamantei.

65. Conform art.6 alin.(2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010, *apărarea onoarei, demnității sau reputaţiei profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.*

66. Într-o altă ordine de idei informația contestată privește exercitarea unei funcții de conducere într-o instituție publică de învățământ, presupusele nereguli ar putea afecta buna administrare a bugetului public cât și reacția autorităților educaționale și a comunității. Astfel de aspecte țin în mod evident de interesul public iar persoanele care exercită funcții de conducere într-o instituție publică sunt supuse unui nivel mai ridicat de control și critică din partea societății, iar limitele criticii admisibile sunt mai largi.

67. Pornind de la aceste deziderate, instanța reține că informația difuzată, care face obiectul prezentei cauze, este în mod indiscutabil una de interes public. Or, chestiunea dezbătută în cadrul reportajului vizează administrarea eficientă a instituției de învățământ Gimnaziul din *****, prin desemnarea directorului acesteia.

68. În opinia instanței, o altă abordare nici nu poate fi concepută, întrucât, în caz contrar, s-ar interveni în mod nejustificat în dreptul pârâtei la libertatea de exprimare, ceea ce ar echivala cu o ingerință nejustificată și disproporționată în exercitarea acestui drept constituțional și convențional, aducând atingere însăși substanței protejate de art. 10 din CEDO.

69. Cu referire la noțiunile indicate în Legea privind libertatea de exprimare, instanța conchide că reclamanta ocupând funcția de director în cadrul instituției de învățământ astfel fiind persoană cu funcție publică, și acțiunile acesteia pot fi discutate public. La rândul său, în cadrul discuțiilor publice, persoanele care exercită funcții publice, sunt protejate împotriva defăimării, ele trebuie totuși să suporte critica, atât timp cât aceasta ține de exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor.

70. Instanța de judecată, menționează că, libertatea de exprimare nu se referă doar la o anumită categorie de informații sau forme de exprimare, aceasta nu se referă doar la relatările de fapt și opiniile care sunt privite favorabil sau sunt privite ca inofensive sau ca chestiune de indiferență, ci și la cele care ofensează, șochează sau deranjează statul sau orice parte a comunității. Atunci când persoana dorește să răspândească o informație, statul nu poate dicta sau critica forma în care această informație este răspândită.

71. Prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nivelul de critică la care este supus comportamentul și acțiunile reclamantului fiind mult mai înalt decât acțiunile unei persoane private, dânsul, fiind obligat să manifeste un grad sporit de toleranță având îndatorirea de a se lăsa deschisă unei cercetări mai apropiate persoanei sale de către publicul larg.

72. Mai mult ca atât, instanța de judecată menționează că, în cauza Dichand vs.Austria, cu privire la necesitatea ingerinței în libertatea de exprimare a reclamanților, CtEDO a considerat că judecățile de valoare pe care le-a făcut primul dintre ei au o bază factuală suficientă, cât timp acesta nu a invocat o stare de fapt mincinoasă. Curtea a amintit că dl. Graff era un om politic important care trebuie să suporte un anumit nivel al criticii activității sale publice și private. Chiar dacă tonul articolului din ziar era virulent și polemic, Curtea a indicat că art.10 protejează și astfel de informații sau idei, iar, în speță, ele reprezentau o opinie cu privire la activitatea unei persoane publice. La fel, în cauza Pakdemirli vs Turcia, CtEDO a amintit faptul că, în condițiile în care victima era un ilustru om politic, acesta trebuie să suporte limite ale criticii mult mai elastice decât în cazul altor persoane. Concluzii similare au fost expuse şi în cauza Wirtschafts-Trend Zeitschriften Verlags GMBH vs.Austria, unde Curtea a indicat că limitele criticii admisibile sunt mai ample în cazul persoanelor publice decât în cazul unui simplu particular.

73. În consecință, instanța de judecată concluzionează că pârâtul şi-a exercitat un drept prevăzut de Constituție, ceea ce constituie o cauză care înlătură caracterul ilicit al faptei.

74. Mai mult ca atât, instanța reține că, informația expusă de pârât în cadrul reportajului din 04.09.2025 care se pretinde a fi dezmințită nu are nimic comun cu lezarea onoarei, demnității şi reputației profesionale a reclamantei.

75. Astfel, pretențiile reclamantei prin care solicită dezmințirea informației difuzate de pârât nu cumulează cele 3 condiții necesare pentru a permite pârâtei dezmințirea informației, şi anume: declarațiile trebuie să îndeplinească aceste 3 condiții cumulativ: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație.

76. Instanța de judecată indică că, natura defăimătoare a informațiilor nu se prezumă, acest fapt trebuie de dovedit art.24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, alin.(1) lit.a) pârâtul a răspândit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

77. Aici instanța de judecată relevă că, judecățile de valoare pot fi prețioase, fără valoare sau negative, întemeiate sau neîntemeiate, convingătoare sau discutabile, însă acestea nu pot fi dezmințite prin hotărârea judecății, fiind posibil de a fi dezbătute prin replici, comentarii, răspunsuri.

78. Prin urmare principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel şi libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informații, ori idei fără amestecul autorităților publice.

79. La fel, instanța de judecată reține că, conform Jurisprudenței Curții de la Strasbourg în materia libertății de exprimare, judecătorul național nu poate pronunța o hotărâre inconsistentă Convenției pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale.

80. Astfel, libertatea de exprimare constituie una din fundamentele esențiale a unei societăți democratice şi una din condițiile de bază al progresului ei şi al autoperfecționării individuale (Nilsen and Johnsen v.Norwaj [GC], no. 23118/93, § 43, ECHR 1999-VIII).

81. Libertatea de exprimare de asemenea acoperă un posibil recurs la un anumit grad de exagerare, sau chiar provocare (Prager and Oberschlick v. Austria seria A no. 313, p. 19, § 38).

82. Rezumând cele relatate, instanța reține că reclamanta nejustificat a invocat lezarea onoarei şi reputației sale profesionale, deoarece informațiile expuse de pârât nu ponegresc onoarea şi reputația profesională a sa, reclamanta neprobând prin nici o dovadă concludentă şi pertinentă faptul defăimării reputației acesteia nemijlocit prin formulările expuse în cadrul emisiunii nominalizate, astfel, cererea de chemare în judecată înaintată de Podgurschi Aurica urmează în această parte a fi respinsă

83. Potrivit prevederilor art.29 alin.(1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare, *instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei.* Alin.(2) *Se acordă compensaţie pentru prejudiciul moral cauzat persoanei publice doar în cazul în care persoana publică a fost defăimată cu rea-credinţă.*

84. Conform art.19 alin.(1) Cod civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.* Alin.(3) *Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).*

85. Potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*

86. În conformitate cu prevederile art.2036 alin.(1) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.* În raport cu încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată menționează că, pentru a fi acordată o satisfacție echitabilă, este necesară prezența conduitei ilicite/defăimătoare din partea subiectului pasiv/responsabil al obligației de recuperare a prejudiciului.

87. Suplimentar, trebuie demonstrată existența unei legături clare de cauzalitate între dauna solicitată și încălcarea pretinsă. Compensația poate fi acordată atâta vreme cât daunele sunt rezultatul încălcării constatate. Nici o despăgubire nu poate fi acordată pentru daune cauzate de evenimente sau situații care, nu au constituit o încălcare a drepturilor persoanei. Scopul

pentru care se acordă despăgubiri cu titlu de daune este acela de a compensa reclamantul pentru consecinţele prejudiciabile ale încălcării. Scopul nu este deci acela de a sancționa subiectul responsabil.

88. Prin prejudiciu moral se înțeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal).

89. Cererile de reparare a prejudiciului moral se înaintează în litigiile delictuale, către autorul prejudiciului (persoană fizică sau juridică). Mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa de judecată, care este compensată prin echivalent bănesc.

90. Prin urmare, în cazul constatării lipsei temeiniciei acțiunii privind dezmințirea informației, instanța de judecată consideră drept justificată și rezonabilă soluția de respingere a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, or, în lipsa cauzei, și anume a faptei ilicite, nu este susceptibil de a surveni efectul prejudiciabil al acesteia.

91. În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

92. În conformitate cu art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

93. Reieșind din faptul că, informațiile răspândite de pârâtă nu presupun un carater defăimător care să depășească gradul de tolerare de care trebuie să dea dovadă o instituție publică, având în vedere că, răspândirea informației a fost efectuată în baza dreptului la libera exprimare, prin prisma unui raport de proporționalitate, instanța de judecată reiterează caracterul justificat al soluției de respingere a acțiunii înaintate de Podgurschi Aurica către AO„Nord Press Club” cu privire la dezmințirea informației, încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

94. În raport cu cererea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată denotă că, potrivit art.82 Cod procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

95. Astfel, la materialele cauzei reclamantul a prezentat confirmările de achitare a taxei de timbru, taxei de stat precum și bonul de plată pentru asistența juridică în legătură cu depunerea prezentei acțiuni (f.d.3,4,13,31).

96. În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

97. În această ordine de idei, instanța de judecată reiterează regula potrivit căreia, dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată

proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

98. Potrivit prevederilor art.90 lit.i) Cod de procedură civilă, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.*

99. Potrivit prevederilor art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.* Alin.(1^1) *Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

100. Totodată, instanța de judecată la determinarea cuantumului cheltuielilor de judecată ține cont în această materie de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului. Potrivit acesteia partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil (cauzele Costin împotriva României, Străin împotriva României, Stere şi alţii împotriva României, Raicu împotriva României).

101. În ordinea celor relatate, instanța de judecată relevă că, cheltuielile de judecată, pentru a fi încasate de către instanţa de judecată, din contul părţii care a pierdut procesul în beneficiul părţii care a obținut câștig de cauză, acestea trebuie raportate la o serie de criterii, şi anume: criteriul necesităţii, caracterul de realmente suportate şi criteriul de rezonabilitate în raport cu cuantumul cheltuielilor de judecată solicitate de a fi compensate.

102. Necesitatea și rezonabilitatea suportării cheltuielilor de judecată de către reclamant rezultă nemijlocit din necesitatea realizării, apărării dreptului/interesului încălcat/contestat al reclamantului, or, suntem în prezența unui litigiu cu caracter patrimonial, examinarea căruia este afectată de condiția achitării taxei de stat la înaintarea acțiunii.

103. În raport cu criteriul efectivității/realității suportării cheltuielilor de judecată pentru dovada cheltuielilor suportate, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a unor acte confirmative cum ar fi copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonuri le de plată.

104. Raportând normele vizate la caz, reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea lui Podgurschi Aurica cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

105. În conformitate cu art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Podgurschi Aurica către AO„Nord Press Club” privind dezmințirea informației, încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Preşedintele ședinței,

Judecător **Eduard Balan**